

Personajele din romanul Rascoala scris de Liviu Rebreanu

Rascoala este un roman-fresca sociala, in care accentul cade pe psihologia colectiva. Cele cateva personaje principale, Miron Iuga, Nadina, Petre, sunt reprezentative pentru mentalitatea categoriilor sociale din care fac parte. Se contureaza variate tipuri umane, de la boieri, arendasi si intelectuali la politicieni si reprezentanti ai burgheziei citadine, alaturi de care apar taranii, actori instinctuali ai rascoalei. Batranul boier Iuga, autoritar si inflexibil in gandire, fiul sau, Grigore, sensibil si modern in conceptii, cu un acut simt al dreptatii, Nadina, sotia lui Grigore, coqueta, vanitoasa, admirandu-si propria frumuseti, incapabila sa inteleaga ceea ce se petrece in jurul ei, Petre Petre, taranul bolovanos si aspru, plin de surprize si contradictoriu, liderul taranilor, Titu Herdelea, scriitor debutant si ziarist, care comenteaza evenimentele din perspectiva martorului lucid, Ilie Rogojinaru, arendasul care-l considera pe taranul roman lenes si ticalos - formeaza lumea vasta si variata a romanului, prezentata din perspectiva omniscienta, dar obiectiva a naratorului extradiegetic.

Universul diegetic evolueaza pe doua planuri esentiale: orasul-metropola, influentat superficial, dar obsedat de chestiunea taraneasca si de efectele miscarilor sociale, de la primele zvarcoliri pana la revolta si anihilarea ei; satul in care fierberea este in continua crestere, determinand conflicte cu toate instantele autoritatii: administratie, jandarmi, fisc, arendas si boieri. Mentalitatea binevoitoare, proprie boierului Iuga, se infrunta cu suferinta, ignoranta, exaltarea taranimii.

Romanul este structurat in doua volume centrate pe cate un motiv esential: "Se misca tara!" (I) si "Focurile" (II), iar titlurile capitolelor sunt simbolice: "Rasaritul", "Scanteia", "Flacari", "Focul", "Sangele", "Apusul". Se poate remarca o structurare simetrica si etansa a discursului narativ, necesara pentru a delimita universul inchis al fictiunii de cel deschis si infinit al vietii. Discutia din tren abordeaza inca de la inceput problema taranului si a pamantului, pentru ca in final, pe peronul garii din Bucuresti, Grigore Iuga sa asculte din nou parerile arendasului, neschimbate de evenimentele cimplite ce se incheiasera. Calatoria cu trenul, ca si imaginea drumului din Iona, se instituie ca o cale de intrare in si de iesire din lumea fictiunii epice.